

MINISTERIEEL BESLUIT HOUDENDE
BESCHERMING ALS MONUMENT, STADS- OF DORPSGEZICHT

DE VLAAMSE MINISTER VAN FINANCIËN EN BEGROTING EN RUIMTELIJKE ORDENING,

Gelet op de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen, gewijzigd bij bijzondere wet van 8 augustus 1988, inzonderheid artikel 6, § 1, I, 7 ;

Gelet op het decreet van 3 maart 1976 tot bescherming van monumenten, stads- en dorpsgezichten, gewijzigd bij de decreten van 18 december 1992, 22 februari 1995, 22 december 1995, 8 december 1998, 18 mei 1999, 7 december 2001 en 21 november 2003;

Gelet op het besluit van de Vlaamse Regering van 27 juli 2004 tot bepaling van de bevoegdheden van de leden van de Vlaamse Regering, gewijzigd bij besluit van de Vlaamse Regering van 15 oktober 2004;

Gelet op het ministerieel besluit van 04 juni 2004 houdende ontwerp van lijst van voor bescherming vatbare monumenten, stads- en dorpsgezichten;

Gelet op het advies van de Koninklijke Commissie voor Monumenten en Landschappen van 02 december 2004,

BESLUIT :

Artikel 1. Wordt beschermd, overeenkomstig de bepalingen van het decreet van 3 maart 1976 tot bescherming van monumenten, stads- en dorpsgezichten, gewijzigd bij de decreten van 18 december 1992, 22 februari 1995, 22 december 1995, 8 december 1998, 18 mei 1999, 7 december 2001 en 21 november 2003:

1° Omwille van het algemeen belang gevormd door de historische en sociaal-culturele waarde:

- als monument:

Appartementsgebouw voorheen "Au Grand Chic", gelegen te Oostende (Oostende), Adolf Buylstraat 20; Christinastraat 39A; bekend ten kadaster: Oostende, 1e afdeling, sectie A, perceelnummer(s) 136A.

De historische, in casu de architectuurhistorische waarde, wordt als volgt omschreven :

- Als zijnde een interessant en representatief voorbeeld van vroege hoogbouw van het type "residentie", met nog aandacht voor het bouwconcept en de vormelijke uitwerking. Het betreft een appartementsgebouw met geïntegreerde winkelruimte op de begane grond, daterend van 1934 en opgetrokken in de stijl van de nieuwe zakelijkheid.

Het bewaart grotendeels zijn typische opbouw - één appartement per bouwlaag -, indeling en "moderne" architecturale uitwerking, cf. o.m. platte bedaking, afgeronde hoekpartij met opengewerkte borstwering en omlopende vensterregisters met horizontaliserende roedeverdeling.

- Als zijnde een uiting van het typerend "eigentijds" materiaalgebruik voor zowel in- al exterieur, cf. als constructie van gewapend beton met parement van gele sierbaksteen met verzorgd voegwerk en gebruik van simili (dorpels, penanten, onderbouw) en zwarte sierpannen (dakrand).
- Als zijnde getuige van het oeuvre van de Oostendse architect Silvain Smis (1909-2003), die in het interbellum samen met andere lokale architecten de aanzet geeft tot de hoogbouw in Oostende. De bouw van dit handels- en appartementsgebouw is de eerste belangrijke opdracht voor de toen nog jonge architect, die hierbij de "moderne" architecturale uitwerking en bouwtechnieken aanwendt.

De sociaal-culturele waarde wordt als volgt omschreven :

- Als zijnde een illustratie van een bepaald type van collectieve privé-behuizing, met name de residentie, waarin bouwconcept en vormelijke uitwerking nog de nodige aandacht krijgen. Opgetrokken als opbrengsteigendom sluit de bouw van kleinschalige appartementsgebouwen tevens aan bij de democratisering van het kusttoerisme na de Eerste Wereldoorlog.
- Als zijnde een illustratie van de economische welvaart in het interbellum, een periode van economische hoogconjunctuur in Oostende - "Koningin der badsteden"-, tijdens dewelke in de binnenstad enkele straten ingericht werden als winkelstraten met nieuwbouw waarin handelszaken werden geïntegreerd.

2° Omwille van het algemeen belang gevormd door de historische, industrieel-archeologische en sociaal-culturele waarde:

- als monument:

Appartementsgebouw, gelegen te

Oostende (Oostende), Kapellestraat 1; Sint-Sebastiaansstraat 2;

bekend ten kadaster:

Oostende, 1e afdeling, sectie A, perceelnummer(s) 860B.

De historische, in casu de architectuurhistorische waarde, wordt als volgt omschreven :

- Als zijnde een interessant en representatief voorbeeld van zeer vroege hoogbouw van het type "residentie", met nog aandacht voor het bouwconcept en de vormelijke uitwerking. Het betreft een appartementsgebouw met geïntegreerde winkelruimte, daterend van 1924-1925 en opgetrokken in "romantiserende" art-decostijl. Het bewaart grotendeels zijn typische opbouw - één appartement per bouwlaag-, indeling en verzorgde architecturale uitwerking, cf. o.m. levendige gevelritmering door in- en uitzwenkende gevelvlakken, doorlopende gebogen hoekerker uitlopend in loggia onder plat dak met opengewerkte borstwering en schrijnwerk met typerende gekruiste roedeverdeling in bovenlichten. Vermeldenswaardig in het interieur is o.m. de behouden liftkooi met personenlift.
- Als zijnde getuige van het oeuvre van en de samenwerking tussen de architecten Charles Pil (Lo, 1867-Oostende, 1949) en Henri Carbon (Roeselare, 1882-Gistel, 1950), beiden toonaangevende architecten die na de Eerste Wereldoorlog samen talrijke huizen en appartementen bouwen in de kuststad en aldaar, samen met andere lokale architecten, de aanzet geven tot de hoogbouw.

De industrieel-archeologische waarde, wordt als volgt omschreven :

- Het appartementsgebouw behoudt een goed bewaard en zeldzaam geworden voorbeeld van een personenlift merk "Otis" uit 1924. Zowel de liftkooi als de technische inrichting zijn, met uitzondering van de modernere motor die echter ook reeds vijftig jaar oud is, uitzonderlijk gaaf bewaard en vormen aldus een materiële getuige en illustratie van de ontwikkelingsfase in de liftenbouw en de reglementering in de eerste helft van de jaren '20, bijvoorbeeld betreffende het verplicht toepassen van ronde metalen geleiders.

De sociaal-culturele waarde wordt als volgt omschreven :

- Als zijnde een illustratie van een bepaald type van collectieve privé-behuizing, met name de residentie, waarin bouwconcept en vormelijke uitwerking nog de nodige aandacht krijgen. Opgetrokken als opbrengsteigendom sluit de bouw van kleinschalige appartementsgebouwen tevens aan bij de democratisering van het kusttoerisme na de Eerste Wereldoorlog.
- Als zijnde een illustratie van de economische welvaart in het interbellum, een periode van economische hoogconjunctuur in Oostende - "Koningin der badsteden"-, tijdens dewelke in de binnenstad enkele straten ingericht werden als winkelstraten met nieuwbouw waarin handelszaken werden geïntegreerd.

3° Omwille van het algemeen belang gevormd door de historische en sociaal-culturele waarde:

- als monument:

Appartementsgebouw, gelegen te

Oostende (Oostende), Koningsstraat 43A;

bekend ten kadaster:

Oostende, 1e afdeling, sectie A, perceelnummer(s) 1595G30.

De historische, in casu de architectuurhistorische waarde, wordt als volgt omschreven :

- Als zijnde een interessant voorbeeld van jonge bouwkunst, met name van residentiële collectieve behuizing uit de naoorlogse periode. Het betreft een appartementsgebouw voorheen met geïntegreerde werkplaats voor drukkerij, daterend van de jaren 1950. De architecturale vormgeving en uitwerking vertonen kenmerken van de modernistische stijl, cf. o.m. betonstructuur steunend op pijlers en aanwezigheid van dakterras. Typerende vormelijke klaarheid en eenvoudige, direct afleesbare constructie door o.m. rustige, ritmische gevelopbouw met doorgetrokken vensterregisters afwisselend doorbroken door terrasvormige balkons. Het interieur wordt gekenmerkt door de functionele inrichting en sobere aankleding.
- Als zijnde een belangrijke getuige van het architecturaal oeuvre van de Oostendse ingenieurarchitect en hoogleraar Paul Felix (1913-1981), een belangrijke en toonaangevende figuur in het Belgische architectuurlandschap van na de Tweede Wereldoorlog. De realisatie van dit flatgebouw, waarin hij zijn eigen woning en architectenbureau in onderbrengt, toont de evolutie naar strakkere vormbeheersing waarbij de architectuur wordt teruggebracht tot een heldere constructie. Het is het eerste van een hele reeks flatgebouwen die de architect in de binnenstad van Oostende zal inplanten.

De sociaal-culturele waarde wordt als volgt omschreven :

- Als zijnde een illustratie van een bepaald type van residentiële collectieve privé-behuizing daterend uit de tweede helft van de 20ste eeuw, waar het bouwconcept en de vormelijke uitwerking van de hoogbouw nog de nodige aandacht krijgen, evenwel in een moderne en heldere vormgeving.

4° Omwille van het algemeen belang gevormd door de historische, industrieel-archeologische en sociaal-culturele waarde:

- als monument:

Residentie "Beau Site", gelegen te

Oostende (Oostende), Vlaanderenstraat 43, 45;

bekend ten kadaster:

Oostende, 1e afdeling, sectie A, perceelnummer(s) 1598M8.

De historische, in casu de architectuurhistorische waarde, wordt als volgt omschreven :

- Als zijnde een representatief voorbeeld van kwalitatieve hoogbouw van het type "residentie", nog gekenmerkt door een geïndividualiseerde vormgeving en residentieel karakter. Het betreft een handels- en appartementsgebouw, voorheen met horecafunctie op de begane grond (restaurant, bodega en bar), daterend van vlak na de Tweede Wereldoorlog (1949), als wederopbouw op de plaats van een vernield 19de-eeuws zeedijkhotel.
- Als zijnde een naoorlogs bouwwerk met late inslag van art-decostijl (cf. geveldecoratie) dat grotendeels zijn typerende vormgeving verkrijgt door het zoeken naar evenwicht tussen functionaliteit, esthetiek en duurzaamheid. Het bewaart zijn typerende vormgeving van o.m. sokkelvormende onderbouw met entresol, overkragende bovenbouw en platte bedaking met dakterras; opvallende afgeronde torenvormige hoekpartij bekroond door een belvédère. Het residentieel karakter wordt versterkt door de hoofdkom die uitgewerkt is als portiek. Duurzaam materiaalgebruik in zowel binnen- als buitenafwerking (gebruik van o.m. witte en blauwe natuursteen, diverse marmersoorten). Vermeldenswaardig in het interieur is o.m. de majestueuze inkomhal met rijkelijke aankleding en de centrale traphal met marmeren bordestrap en de bewaarde personen- en dienstliften.
- Als zijnde getuige van het oeuvre van de Oostendse architect Georges Boutelier (Oostende) die in samenwerking met architecten Pierre Vanbeginne (Brussel, 1903-1999) en Jan Vanhoenacker (Kortrijk, 1875- Antwerpen, 1958) het ontwerp realiseerde van de residentie "Beau Site", dat als beste geselecteerd werd in de architectuurwedstrijd uitgeschreven in 1946 door de "Gemeenschappelijke Kas van de Nationale Federatie voor Bouwbedrijven Openbare Werken" gevestigd te Brussel.

De industrieel-archeologische waarde, wordt als volgt omschreven :

- Het geheel van liften illustreert de uitrusting van een appartementsgebouw daterend van vlak na de Tweede Wereldoorlog. Opmerkelijk is de aanwezigheid van een afzonderlijke personeels-/goederenlift met eigen uitvoeringskenmerken. Het uitzicht en het materiaalgebruik van de liftkooien en de eenvoudige matglazen afscherming tussen het trapgedeelte en de liftschacht is in overeenstemming met de architecturale inspiratie van de ontwerper en vormt een materiële getuige van ontwikkelingen ter zake alsook van de toen steeds meer verspreide stilistische verzakelijking op het vlak van de liftenbouw.

De sociaal-culturele waarde wordt als volgt omschreven :

- Als zijnde een illustratie van een bepaald type van collectieve privé-behuizing, met name de residentie, waarin bouwconcept en vormelijke uitwerking nog de nodige aandacht krijgen. Opgetrokken als opbrengsteigendom met integratie van gemeenschappelijke voorzieningen als o.m. restaurant, bodega, bar en conciërgerie, sluit de bouw van grootschalige appartementsgebouwen aan bij de stijgende democratisering van het kusttoerisme na de Tweede Wereldoorlog. Hiermee is de stedenbouwkundige evolutie ingezet naar de uitbouw van Oostende als hoogbouwstad in functie van het opkomend massatoerisme.

5° Omwille van het algemeen belang gevormd door de historische, industrieel-archeologische en sociaal-culturele waarde:

- als monument:

Residentie Palma, gelegen te

Oostende (Mariakerke), Zeedijk 149;

bekend ten kadaster:

Oostende, 4e afdeling, sectie A, perceelnummer(s) 89N17.

De historische, in casu de architectuurhistorische waarde, wordt als volgt omschreven :

- Als zijnde een interessant en representatief voorbeeld van vroege hoogbouw van het type "residentie", met nog aandacht voor het bouwconcept en de vormelijke uitwerking. Het betreft een appartementsgebouw daterend van 1928-1929, uitzonderlijk opgetrokken in "Beaux-Art"-stijl, een eclectische stijl met neoclassicistische stijlelementen. Het bewaart grotendeels zijn typische opbouw -twee appartementen per bouwlaag-, indeling en verzorgde architecturale uitwerking, cf. o.m. sokkelvormende begane grond met entresol, attiekverdieping, typerende mansarde- en koepelvormige bedaking, levendige gevelritmering (pilastergeleding en erkervormige uitbouwen) en decoratief uitgewerkte balkons. Vermeldenswaardig in het interieur is o.m. de behouden liftkooi met personenlift.

De industrieel-archeologische waarde, wordt als volgt omschreven :

- Het appartementsgebouw behoudt een goed bewaard en zeldzaam geworden voorbeeld van een personenlift van het merk "Schindler" uit 1928. Zowel de liftkooi als de technische inrichting, met inbegrip van de motor, zijn - met uitzondering van de vernieuwde elektrische uitrusting - gaaf bewaard en vormen aldus een materiële getuige en illustratie van de ontwikkelingsfase in de liftenbouw en de reglementering van de jaren 1920, bij voorbeeld betreffende het verplicht toepassen van ronde of T-vormige metalen geleiders. Het gaat hier tevens om een materiële getuige voor de bijzondere zorg die men in de eerste helft van de 20ste eeuw besteedde aan het esthetisch karakter van de liften.

De sociaal-culturele waarde wordt als volgt omschreven :

- Als zijnde een illustratie van een bepaald type van collectieve privé-behuizing, met name de residentie, waarin bouwconcept en vormelijke uitwerking nog de nodige aandacht krijgen. Opgetrokken als opbrengsteigendom sluit de bouw van appartementsgebouwen tevens aan bij de democratisering van het kusttoerisme na de Eerste Wereldoorlog.

Art. 2. Met het oog op de bescherming zijn van toepassing:

A. De beschikkingen van het besluit van de Vlaamse regering van 17 november 1993 tot bepaling van de algemene voorschriften inzake instandhouding en onderhoud van monumenten en stads- en dorpsgezichten (Belgisch Staatsblad 10 maart 1994).

Brussel,

26 MEI 2005

Vlaamse minister van Financiën en Begroting en Ruimtelijke Ordening,

A handwritten signature in black ink, consisting of a long horizontal line that curves upwards at the right end, ending in a vertical stroke.

Dirk VAN MECHELEN